

Auca de Joan Vinyoli (1914-1984)

Que festeja el centenari d'un home extraordinari

1. Després de bregar una estona un estiu a Barcelona, massís com un carquinyoli, va néixer en Joan Vinyoli.
2. El pare, malaguanyat, se li mor ben aviat. Llavors sa mare, l'Emília, tira endavant la família.
3. I el porta a dues escoles a aprendre les beceroles. Eixerit i espavilat, amb més d'un hi fa amistat:
4. Teixidor, Gomà, Riquer, i més gent que no diré. Els estius, amb paper i ploma els passa a Santa Coloma.
5. On observa molt atent el tarannà de la gent. De la gent i la natura, per fer-ne literatura.
6. Ja sempre més durà a dins: arbres, camps, boscos, camins. i aquells anys de la noiesa, amb nostàlgia i amb tendresa
7. Cursa estudis de Comerç, i amb setze anys es troba immers en una editorial on es guanyarà el jornal.
8. Els anys trenta, a l'Ateneu, molt sovint hi posa el peu. I el "converteix" l'Abelló a la vida interior.
9. Fill de viuda, s'ha escapat d'haver d'anar a fer el soldat. És llavors que fa un gran pas i treu "Primer desenllaç".
10. Que ve a ser la temptativa en què imita Rilke i Riba. Un cop acaba la guerra afronta el seu jo i s'aferra.
11. Cerca l'autenticitat. Escriu poc, resta aturat. I "Què sóc? D'on vinc? On vaig?", tres preguntes es fa a raig.
12. En aquesta nova fase amb Teresa Sastre es casa. Té dos fills Joan i Albert; si un és viu, l'altre és despert.
13. "De vida i somni" publica i aviat de mica en mica és conegut, premiat I es fa un lloc en el mercat.
14. L'any cinquanta-dos ve al món el tercer fill, en Raimon. A Begur passa l'estiu on escolta el mar què diu.
15. Un llibre molt celebrat des de sempre és "El Callat" pausadament gira el gall"; així acaba aquest treball.
16. I com si cerqués petroli, llaura que llaura en Vinyoli, conreant la poesia a partir del dia a dia.
17. Quan llegiu "Realitats" no quedeu bocabadats? Un altre llibre de pes serà "Tot és ara i res".
18. A mitjan dels anys setanta la seva obra a tots encanta. I com que és un gran poeta treu "Poesia completa".
19. I algun llibre més que dic: "Vent d'aram", "Llibre d'amic". L'any setanta-vuit escriu un nou poemari: "El griu".
20. Poc després l'home es jubila; llavors més versos enfila. Instal·lat a Vallvidera, treballa com una fera.
21. Tradueix a tort i a dret Rilke, Nietzsche, Hölderlin, Goethe. Ja malalt d'hipertensió, ens escriu el bo i millor.
22. "A hores petites" treu, un poemari ben seu, on Vinyoli vol i dol «l'encesa posta de sol».
23. I encara traurà després "Domini màgic" i més. Fins que el darrer poemari és "Passeig d'aniversari".
24. L'any vuitanta-quatre mor. D'ell ens queda un gran tresor: Les paraules, el seu món amb què ens porta a qui sap on.

Joan Vilamala, 2014